

Motion till riksdagen

1988/89:Sf325

av Ingrid Hasselström-Nyvall och Sigge Godin
(båda fp)

Ändrad beräkningsgrund för sjukförsäkringsavgiften

Arbetsgivaravgifterna 1988 utgjorde enligt lag 37,07 % och enligt avtal 6,15 % eller totalt 43,2 % för arbetare. Storleksordningen är densamma för tjänstemän.

Dessa avgifter för pensioner, sjukförsäkring, arbetarskydd, vuxenutbildning, barnomsorg m.m. har sedan starten beräknats på bruttolönen för den anställda eller företagaren. Detta har ansetts vara en solidarisk och samtidigt lättadministrerad metod.

Sjukfrånvaron är mycket olika inom små respektive stora företag och inom olika regioner. Frånvaron inom högrationaliserade produktionsenheter i storstadsregioner ligger ofta omkring 30 %. Inom småföretag finns många exempel på att motsvarande siffra är i storleksordningen 4–5 %, vissa år ännu lägre.

Det finns enligt vår bedömning starka skäl att anta att omfattningen av sjukfrånvaron har ett starkt samband med arbetsmiljön på respektive arbetsplats. Om man kan finna ett system där styrmedlet kan relateras till skador och sjukdomar som kan visas direkt härröra från brister i arbetsmiljön – och därmed till faktorer som den enskilde arbetsgivaren har möjlighet att åtgärda – skulle detta sannolikt få en styreffekt mot bättre arbetsmiljöer.

Det skulle därmed också medföra både en total minskning av sjukfrånvaron och en bättre fördelning av kostnaderna mellan olika typer av företag. De företag som har hög frånvaro skulle då tvingas ta konsekvenserna av detta i stället för att som idag i viss mån subventioneras av företag med låg frånvaro, dvs ofta småföretag.

Vi anser att en ändrad beräkningsgrund för sjukförsäkringsavgiften enligt ovan bör utredas.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utredning om en ändrad beräkningsgrund för sjukförsäkringsavgiften.

Stockholm den 25 januari 1989

Ingrid Hasselström-Nyvall (fp) *Sigge Godin (fp)*